

§ 405 saa vel som under Nr. 137 til § 406 og Nr. 138 til § 411 gaar ud paa at hævde det samme Princip som de foregaaende Ændringsforslag, nemlig at alle Tilladelser til at fravige de processuelle Lovregler maa meddeles af Domstolene selv og ikke længere skulle kunne gives af administrativ Vej.

Ændringsforslagene under Nr. 139, 140 og 141 til §§ 427, 440 og 441 behøve neppe nogen nærmere Forklaring.

Ændringsforslaget Nr. 142 hænger sammen med, at Udvalgets Flertal ikke stemmer for Kommunedommer-Institutionen.

Ændringsforslag Nr. 143 er motiveret foran S. 3. ff.

Som der bemærket, er der til Ændringsforslaget stillet en Række Underændringsforslag fra Nr. 144 til Nr. 186. De fleste af disse gaa ud paa at indsætte i Kommissionsforslaget, sluttende sig til dets Paragraffølge, de Ændringer, som ved Lovforslaget ere gjorte i dette, for saa vidt disse ikke vedkomme Hovedspørgsmaalet om Forretningernes judicielle eller administrative Beskaffenhed, og de trænge for saa vidt ikke til nogen Begrundelse. Men der er dog nogle enkelte af dem, som ere ny og derfor her skulle kortelig omtales.

Dette gælder om Underændringsforslag Nr. 146, der i øvrigt kun gaar ud paa at forandre Mileberegningen til den ellers i Lovforslaget gennemførte Kilometerberegning.

Fremdeles om Nr. 151, som er grundet i den Betragtning, at Straf af simpelt Fængsel kan være tilstrækkelig.

Endvidere om Nr. 156, som i Henhold til Lovforslagets Affattelse er optaget for tydelig at betegne, at Udlæg ikke kan gøres i ikke forfalden Tyende- og Arbejds-løn, netop ifølge den i Paragraffen givne Hovedregel.

Endvidere Nr. 164, grundet i, at man maa anse det for urigtigt at bestemme en Tid, der ofte vil være for kort til, at Sagen kan ekspederes i den, og derfor let kan blive et dødt Bogstav, og at man hellere maa sætte Fristen saaledes, at den er tilstrækkelig og kan overholdes.

Nr. 174 er begrundet i, at Lovforslagets § 1080 indeholder en almindelig Regel, som gør denne Paragraf overflødig.

Ved Nr. 177 bemærkes, at 5 Dage her synes nok.

Nr. 178 begrundes ved, at det ikke er sagt, at der er noget i Politikassen, hvorfor det findes rettest at paalægge Kommunens Kasse denne ubetydelige Udgift.

Ved Nr. 184 bemærkes, at Straf af simpelt Fængsel for Overtrædelse af Forbud synes at maatte være nok, og at Straf af Vand og Brød ikke synes at burde kunne idømmes herfor.

Ændringsforslag Nr. 186 gaar kun ud paa at omdanne den i Lovforslagets § 638 givne Regel i Overensstemmelse med Udvalgets Flertals Forslag, angaaende at Skifteretterne skulle bevare deres hidtilværende judicielle Egenskab.

I Anledning af Ændringsforslaget Nr. 234 bemærkes, at da der tales om den gældende Ret, bør dennes Terminologi formentlig helst benyttes.

Nr. 235 er en Følge af Flertallets Forslag under Nr. 143.

Mindretallets Ændringsforslag Nr. 187—191, 203, 205—208, 214, 216, 220, 224 og 229, der for største Delen ere blot redaktionelle, ere identiske med tilsvarende Ændringsforslag af Flertallet, vedrørende det paagældende Afsnit af Kommissionsforslaget. Nr. 232 tilsigter at lempe den ved Lovforslagets § 656, sidste Stykke, Skøde- og Pantebogsbestyreren paalagte Pligt paa en for Forretningstilværelsen formentlig fyldestgørende Maade.

3die Bog.

Bestemmelsen i § 674 d medfører, at, foruden i de Sager, hvor Medvirkning af Nævninger er ufravigelig (de under a, b og c nævnte Tilfælde), skal saadan Medvirkning ogsaa som Regel finde Sted ved Forbrydelser, hvorfor der efter Loven kan idømmes Strafarbejde, medmindre den sigtede forlanger Paadømmelse uden Nævninger. Fra denne Regel gøres der kun